

[Ministeren for Handel og Industri.] Penge, medens Forholdet er det, at Egenkapitalen ikke blot dækker Filialens Forpligtelser, men ogsaa andre Filialers og den samlede Banks Forpligtelser. Det er nu den ene Side af Sagen. Den anden er den: Hvem har Interesse i at faa disse Maanedsbalancer offentliggjort? Hvem er det egentlig, der kan komme og sige: jeg vil have disse Maanedsbalancer at se? Det kan ikke være andre end den lille lokale Banks Ledelse, som skønner, at det vilde være rart at kige lidt indentor hos Naboen og faa Underretning om, hvor mange Penge han har til Opbevaring, som man egentlig gerne selv vilde have. Men jeg mener, det er en Privatsag, hvor Folk vil sætte deres Penge ind, om de vil sætte dem i en Sparekasse eller i en Bank. Hvis den lokale Befolkning sætter mange Penge og efter Bankernes Mening for mange Penge i den paagældende Filial af en Hovedbank i Hovedstaden, maa det formentlig være, fordi den skønner, at den er bedst tjent med at have dem der; men hvorfor i al Verden skal man lægge sig paa tværs af det og blande sig i det? Det er et Forhold, der har bestaaet i mange Aar og, efter hvad jeg skønner, uden virkelig Skade; jeg maa tværtimod sige, at de Hovedbankfilialer, der har været rundt omkring i Landet, i mange Tilfælde har været til stor Nytte for Befolkningen og gjort det muligt for Virksomheder, der ellers ikke kunde være betjent paa Stedet, at faa den nødvendige Kredit og den nødvendige Betjening. Det er aldeles ikke af Hensyn til selve Hovedbankerne, jeg har taget dette Standpunkt, men fordi jeg ikke skønner, at der er fremkommet Krav, der paa legitim Maade har kunnet underbygges, om at faa disse Maanedsbalancer fremtvunget, naar man alligevel ikke kan give dem en saadan Form, at de siger noget reelt.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) gjorde endvidere en Bemærkning, og den understøttedes af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), hvoraf jeg maatte faa det Indtryk, at det havde været heldigt, om man var blevet staaende ved den Bestemmelse, der nu gælder med Hensyn til Egenkapital ved Start. Minimum foreslaas nu forhøjet fra 200 000 til 300 000 Kr., og naar henses til, at det er mange, mange Aar siden, man vedtog Bestemmelsen om de 200 000 Kr., skønner jeg ikke, at man nu med Rette, saaledes som Pengeværdien er i Øjeblikket, kan gaa imod en Forhøjelse af Beløbet til 300 000 Kr. Men dette er jo Udtryk for et Kompromis. Jeg havde stillet Forslag om et større Be-

løb, og dette Forslag var tiltraadt af Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem; men jeg har ladet mig overtale til at gaa med til de 300 000 Kr., og nu maa jeg meget anbefale, at man bliver staaende ved dette.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds fremsatte ogsaa en Udtalelse om § 9, som jeg imidlertid ikke helt forstod, men vi kan jo tale om denne Paragrafs forskellige Bestemmelser i det Udvalg, der bliver nedsat.

Jeg takker det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), der saa klart og tydeligt udtalte, at han nærede Ønske om at faa tilvejebragt et Resultat. Jeg tør vel tage denne Udtalelse som et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem vil yde sin gode Medvirkning til, at vi naar et Resultat i denne Rigsdagssamling. Ganske vist sagde det ærede Medlem adskilligt om Lovforslagets enkelte Bestemmelser, som kunde tyde paa, at han var utilfreds med Forslaget. Han gjorde f. Eks. en Bemærkning til § 12 og udtalte, at man maatte ikke tro, at Bestemmelserne i § 12 med Hensyn til Sikkerheden var af den Beskaffenhed, at man ubetinget var garderet mod alle Eventualiteter. Dette er ogsaa fuldkommen rigtigt; man vil ikke selv igennem den strengeste Banklov kunne forhindre, at der sker Banksammenbrud; det lader sig overhovedet ikke gøre. Men det, vi skal bestræbe os for, er heller ikke dette, men at give saadanne Lovregler, at Bankerne kan virke uden væsentlig Gene under disse Regler, og saaledes at de samtidig kan tjene til at skaffe Aktionærer, Indskydere og hele Samfundet den bedst mulige Sikkerhed for, at der ikke sker noget galt. Det er forebyggende Bestemmelser, man maa træffe gennem Loven, og jeg skønner, at de forebyggende Bestemmelser, der her foreslaas, er — Erfaringerne taget i Betragtning — de rigtige, uden at jeg derfor paa nogen Maade vil have sagt, at naar disse Bestemmelser vedtages, er vi i Fremtiden garderet mod Overraskelser. Det er vi ikke; men jeg tror, de bliver mindre, end hvis vi ikke havde Bestemmelserne. Answeret bør selvfølgelig lægges paa Ledelsen. Hvis Ledelsen er samvittighedsløs, hvis den er hensynsløs, skødesløs og ligegyldig, ja, saa kan der ske store Ulykker, selv om man har en skarp Banklov, for ikke at tale om, hvad der kan ske, hvis man staar overfor Folk, der bevidst foretager lovstridige Handlinger.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds udtalte endvidere, at det havde været rimeligt, om man havde vedtaget det Forslag,